

[Alfred Jensen.]

ogsaa de Arbejdere, der er beskæftigede ved Nødhjælpsarbejder, og andre Samfundsborgere, der er ligestillede med Nødhjælpsarbejdere — jeg tænker her paa Husmænd, Smaa-handværkere og Smaa-handlende —, skal have Ret til den samme Begunstigelse, som de arbejdsløshedsforsikrede faar. Det mener vi ikke, de har ved den Maade, hvorpaa den sociale Forsorg giver dem Ret til at faa Hjælp, fordi de derved kommer til at betale Hjælpen tilbage, og det er det, vi ønsker at gardere dem imod.

Det ærede Medlem Hr. Strøm udtalte sig paa en ringeagtende Maade om de ikke-forsikrede. Han mente, at de, der var forsikrede, burde favoriseres fremfor de ikke-forsikrede. Men det er jo ikke saadan, at de ikke-forsikrede altid selv er Skyld i, at de staa uden for Forsikringen, tværtimod ved vi, at der er mange i Samfundet, som endnu staa uden for Arbejdsløsheds-kasserne og ikke kan nyde godt af Forsikringen, som gerne vilde ind i Forsikringen, men som paa Grund af Lovgivningens Form ikke kan komme der. Og det maa dog ogsaa have i Erindring, at Ændringen i Foraaret i Loven om Arbejdsløshed og Arbejdsanvisning skærpede Optagelsesbetingelserne, gjorde det yderligere vanskeligt at blive optaget. Naar vi har stillet vort Forslag om, at Nødhjælpsarbejderne kommer med ind under Lovens Rammer, er det, fordi vi ved, at adskillige Nødhjælpsarbejdere er kommet i Gang i dette Efteraar og som Følge deraf ikke opfylder de Betingelser, Lovforslaget kræver, en Arbejdsløshed paa 25 Dage i de fire Maanedere fra 1. November til 28. Februar. Men for alle de Arbejders Vedkommende, der er henvist til Nødhjælpsarbejde, ved vi jo, at det er langvarig Arbejdsløshed, der er Aarsagen til, at de er henvist til dette Arbejde, og derfor er deres økonomiske Forhold ogsaa af en saadan Art, at de maa have denne Hjælp for dog at blive nogenlunde ligestillet med andre.

Hvad endelig angaar vort Forslag om, at der til Alders- og Invalidere nydere udbetales en Vinterhjælp med 100 Kr. til Forsørgere og 75 Kr. til Ikke-Forsørgere, saa minder dette Forslag i mangt og meget om Forslag, vi tidligere har fremsat. Vort Forslag har ganske vist ikke i tidligere Aar omfattet Alders- og Invalidere nydere,

selv om vi i flere Aar har haft den Opfattelse, at den Hjælp, der ydes disse, er alt for lav. Vi stillede da ogsaa i sidste Samling et Forslag om en klækkelig Forhøjelse af Satserne for Alders- og Invalidere nydere; det mødte imidlertid ikke videre Velvilje i dette høje Ting, men blev tværtimod stemt ned. Vort Forslag nu om en Hjælp til Alders- og Invalidere nydere paa henholdsvis 100 og 75 Kr. giver ikke disse forsikrede en saa stor Hjælp, som vort Forslag fra forrige Vinter vilde have betydet, men vi mener dog, at disse Mennesker har Krav paa at faa deres Kaar forbedret ud over, hvad der ydes dem gennem den foreslaede Brændselshjælp, at de har Krav paa at faa denne yderligere Vinterhjælp, som vi her stiller Forslag om.

Og det samme gælder efter vor Mening de arbejdsløse; ogsaa for disses Vedkommende stiger Udgifterne Maaned efter Maaned, og de henholdsvis 36 Kr. og 24 Kr., de efter Regeringsforslaget kan faa til Brændsel, strækker ikke til over for alle de Udgiftsforøgelser, de har. Det er derfor, vi stiller dette vort Forslag om en ny Paragraf, hvis Gennemførelse vil være ensbetydende med, at baade den ene og den anden her omtalte Kategori vil blive i Stand til at forsyne sig med de Ting, som er nødvendige, for at de kan staa Vinteren igennem.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de af os stillede Ændringsforslag, idet jeg udtaler Haabet om, at de vil blive vedtaget, saaledes at Hjælpen kan faa det Omfang, som de forskellige Befolkningsgrupper her i Landet har Krav paa og har Trang til.

Fr. Andersen: I de Bemærkninger, hvormed Oppositionen vender sig imod det foreliggende Lovforslag, har man navnlig villet gøre gældende dels dette, at Forslaget i sin Opbygning ikke tog tilstrækkeligt Hensyn til Kommunerne, og dels dette, at Forslaget med Hensyn til denne Hjælp delte Befolkningen paa en unaturlig Maade. Jeg vil gerne heroverfor sige, at det forekommer mig, at den Maade, der argumenteres paa, ligger ved Siden af det virkelige. Naar Stillingen er den, som den er i Øjeblikket, at de forsikringsmæssige Former for Hjælp ikke i en ekstraordinær Situation kan strække til, saa er det vel kun en ganske naturlig Ting, at man foretager en Tildeling